

Цепне приче

Цепне приче је књига са 40 кратко писаних неповезаних прича. Она је написана за децу од стране Игора Коларова.

У овој књизи се ради о човеку који прича разне приче. Моје омиљене приче су „Дектив Миле“ и „Како ме је разочарао један Бетмен“. Детектив Миле је један човек који зна увек да реши мистерију, чим он види неку особу он одмах зна све о њему/њој. Једном је видео девојку са црвеном косом како једе кокице испред биоскопа. Одмах је знао да је она црвенкоса, да се зове Сандра и неког чека, да је тај неко заљубљен у њу, да јој малђу сестру зову Ања Двапут Давеж, да свира клавир и одлично зна географију, биологију и историју. Детектив Миле јесте добар али један Бетмен није из приче „Како ме разочарао један Бетмен“. Један дечак је био у посластичарници и видео Бетмена. Тај Бетмен је био много смотан, стално је ломио шоље, тањире, чаше, гађао је људе остацима баклаве...Он је после тога чак тражио и супу, драо се, викао, љутио све док му нису донели супу. Бетмен је одмах после залепио дечаку шампиту у лице. Бетмен се посвађао са дечаком па су му дошли родитељи и одвели кући. Тај дечак кога је Бетмен погодио шампитом у главу, сад више воли Спајдермена и више не иде у посластичарнице. Име Цепне приче је вероватно због неповезаности приче. Једна од ствари која се мени највише свиђа у књизи јесте што је смешна. Има доста узречица и вицева који те засмеју док читаш. Мислим да је тај хумор један од главнијих разлога зато што ми се књига допала. По мени је најсмешнија прича „Није лако бити Коки“. Коки стварно нема среће. Мала Цана га стално штита, удара, шутира, гњави...Тетка му стално прави ружне џемпере, а бака Ната му увек стави неке смешне наочаре. Коки би само хтео да поједе једно миша, јер је Коки заправо мачка.

Књига „Цепне приче“ ми се свидела због уживања у самом читању, које је било јако забавно.

Никола Дошенивић IV/1

ОШ „Светислав Голубовић Митраљета“.
Библиотекар Ингрид Граорац